

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ

ศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 1

• คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วันที่ 29-30 พฤษภาคม 2557
ณ โรงแรมทรรษา เจบี หาดใหญ่
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

<http://eduit.pn.psu.ac.th/er2014>

สนับสนุนโดย

ISBN 978-616-271-185-5

การประชุมวิชาการระดับชาติ “ศึกษาศาสตร์วิจัย” ครั้งที่ 1
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ISBN 978-616-271-185-5

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2557 จำนวน 500 เล่ม
ราคา 359 บาท
(สงวนลิขสิทธิ์)

พิมพ์ที่ บริษัท แม็กซ์มีเดีย วาย 2 เคเพรส จำกัด
18 ถนนตันรัตนากร(ตรงข้ามโรงแรมเอ็มเพอเรียร์) อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
โทร. 074-236850, 086-4907243
Fax 074-236850
อีเมล : maxmedia2007@hotmail.com

จัดทำโดย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

จัดจำหน่ายโดย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เชียงแก้ว
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงศ์ แก่นอินทร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร.คณิตา นิกรกุล
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย นภาพงศ์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพัทธ์ ทองแท้
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา สัปพันธ์
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรินทร์ อักษรนิตย์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติมดี อาพัฒน์นันท
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริยา คูหา
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหิม
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเผื่อ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ธรรมสังการ
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษมา ล่านุ้ย
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัณฑิต ดุลยรักษ์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาฟีฟิ ลาเต๊ะ
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิฟาริต ระเด่นอามัด
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเพ็ญ ภัทรนุชาพร
21. อาจารย์ ดร.อุสมาน สารี
22. อาจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ
23. อาจารย์ ดร.มัยดี แวดราแม
24. อาจารย์ ดร.ณัฐินี โมพันธ์
25. อาจารย์ ดร.ศักรินทร์ ชนประชา
26. อาจารย์ ดร.ธีระยุทธ รัชชะ
27. อาจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ กาจญญาญา
28. อาจารย์ ดร.โอภาส เกาไศยาภรณ์
29. อาจารย์ ดร.นที บัญจันทร์
30. อาจารย์ ดร.ฐปนวรรษ์ ประทีปเกาะ
31. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย เนียมเทศ
32. อาจารย์ ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย
33. อาจารย์ ดร.วันพิชิต ศรีสุข
34. อาจารย์ ดร.บุญญาสา แซ่หล่อ
35. อาจารย์ ดร.อนุวัติ สงสม
36. อาจารย์ ดร.ฮัมเดีย มุดอ
37. อาจารย์ ดร.วารุณี ณ นคร

38. อาจารย์ ดร.มูฮัมหมัด บินแสละ
39. อาจารย์จุทา ธรรมชาติ
40. อาจารย์สนั่น เพ็งเหมือน
41. อาจารย์ยุพดี ยศวริศสกุล
42. อาจารย์ฮามีดี๊ะ มุสอ
43. อาจารย์วิมล ภคธีรเชียร
44. อาจารย์สุรรัตน์ รงเรือง
45. อาจารย์จารึก อรรถสงเคราะห์
46. อาจารย์วัฒน์ะ พรหมเพชร
47. อาจารย์ยุพาวัดน์ อัมชูวัฒนา
48. อาจารย์รอฮานา ซนีย์เย็ง
49. อาจารย์ลลิตา บุญธง
50. คุณรสเมื้อะ มะมิง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรันดร์ จุลทรัพย์
2. รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง
3. รองศาสตราจารย์สุเทพ สันติวรานนท์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา กล้านรงค์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พูนสุข อุดม
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวรรณี ลิ้มอักษร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกอร สมปราชาญ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข
3. รองศาสตราจารย์ ดร.มงคล ดอนขวา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ วิจักขณาลัญญ์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชัยเจริญ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวีรี ศิวะแพทย์
8. รองศาสตราจารย์ประภาพร ศรีตระกูล
9. รองศาสตราจารย์ลัดดา ศิลาน้อย
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ชามาศย์
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวี สระน้ำคำ
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรี จันทรเพ็ง
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เต็มเดชาติพงศ์
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรินทิพย์ รักษาสัตย์
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อาจอินทร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนนชาติ เจริญครบุรี
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี สิริสุขศิลป์

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ตุงคะสมิต
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิศรา ก้านจักร
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา ดาราศักดิ์
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมพร ทนินชัยบุตร
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิ วนิชาชีวะ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราวิรัช เผือกพันธ์
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธชา รุญเจริญ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล มีไชโย
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปนัดดา ญวนกระโทก
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ สิมารักษ์
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิขิต อมาตยคง
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย แสงสุทธิ
31. อาจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัส
32. อาจารย์ ดร.นฤมล อินทร์ประสิทธิ์
33. อาจารย์ ดร.ประกฤษิตา ทักษิโณ
34. อาจารย์ ดร.ประยุทธ ชูสอน
35. อาจารย์ ดร.วายุ กาญจนสร
36. อาจารย์ ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์
37. อาจารย์ ดร.อนุชา โสมาบุตร
38. อาจารย์ปรีชา เครือวรรณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนานนท์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สมพงษ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา นันทะไชย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมภรณ์ พิมพ์ทอง
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธินี วงศ์วานิช รัชมภาภรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

1. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา
2. รองศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงษ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกนถุน บางท่าไม้
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ
6. อาจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์

มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ ยง่วน

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนุช ศรีสะอาด

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

อาจารย์สรเพชร เทียงเกต

ข้าราชการบำนาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต คำชะอม
2. รองศาสตราจารย์ปราณี ทองคำ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ บุญช่วย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำภา บุญช่วย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศน์ัย กิรดิรัตน์นะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

อาจารย์ ดร.สมประสงค์ เสนารัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อาจารย์พัทธนา สุวรรณแสน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาจารย์ ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราตรี นันทสุนันท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระยุทธ ชาตะกาญจน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยารัตน์ คงนาลี

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

อาจารย์นิมารุณี หะยีวาเงาะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

อาจารย์สุดคณิง ณ ระนอง

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิน เดชพิชัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ทิพย์รัตน์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อาจารย์ ดร.นพมาศ อัครจันทโชติ

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุวัจน์ สองเมือง

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

อาจารย์ ดร.สมชาย แซ่เตียว

นักวิจัยอิสระ

ดร.เดช เกตุฉ่ำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ดร.ปานเทพ ลาภเกษตร
อาจารย์ภานุพงษ์ พนมวัน

สำนักงานศึกษาธิการ ภาค 8

อาจารย์กมลวรรณ กลั่นเกลี้ยง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ดร.ชาร์ร็ฟท์ สื่อนิ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

อาจารย์มุขัมหมัดฮัสสัน อาสลัม อัลอิกลาส

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3

ดร.พิทยุทธ์ กงกุล
อาจารย์นียอ บาฮา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 15

ดร.อาอีดีะ ยีเจ๊ะนิ

ธนาคารออมสิน สาขาสาบบุรี

คุณกิพีร์ อูมาร์

การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และแนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

The Construction of Meaning, Sources of Meaning and The Way to Behave as a Good
Citizen of Students in the Faculty of Management Science, Silpakorn University,
Phetchaburi Campus

พิทักษ์ ศิริวงศ์¹ ทราญแก้ว อำนวยชัยวิวัฒน์^{2*} และปารยา พาณิชยวัฒนานุกุล²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

²นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

E-mail : Saiikaew06@live.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี 2) เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี กระบวนการในการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยาเพื่อศึกษากระบวนการการเรียนรู้ และทำความเข้าใจความหมายผ่านการสนทนาในหัวข้อการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีผู้วิจัยใช้แบบแผนการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลหลัก 18 คน ได้แก่ นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ระดับลึก การบันทึกเสียง การสังเกตและจดบันทึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี มี 5 ประการ คือ การใช้สิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ การเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น การเป็นพลเมืองดีเกิดจากจิตสำนึกการเป็นพลเมืองดีเกิดจากสภาพแวดล้อมและการเป็นพลเมืองดีเกิดจากการได้รับการอบรม ปลูกฝัง 2) แนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดี มี 5 ประการ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบมหาวิทยาลัย การที่นักศึกษาทำหน้าที่ของตนเอง การแสดงเคารพต่อผู้อื่น การมีจิตสาธารณะ และการปฏิบัติตามหลักศาสนา

คำสำคัญ : ความหมายและที่มาของความหมายแนวทางการปฏิบัติตนพลเมืองดี

Abstract

The aims of this research were to 1) study the origin and the meaning of good citizenship; 2) to study the practice of being a good citizen for the students in the Faculty of Management Science, Silpakorn University Phetchaburi Campus. The research was a phenomenological qualitative research which studied the learning process and made understanding the meaning through conversations relating to the topics of the practice of being a good citizen for the students in the Faculty of Management Science, Silpakorn University Phetchaburi IT Campus. The researcher used a purposive sampling. The samples of the study consisted of 18 students who study in the faculty of Management Science Silpakorn University Phetchaburi IT Campus. Data were collected through in-depth interviews, recording, observations and note-taking. The results showed that 1) the origin and the meaning of the being a good citizen is instigated by the rights, freedom and responsibility, being a good citizen consciously, being a good citizen depending on the environment, and being trained in their families; 2) the practice of being a good citizen includes behaving to be a good citizenship that is regulatory compliance of university, acting as a fully capable students, to show respect to others, the public mind and to practice their religions.

Keywords: the origin and the meaning of the being a good citizen

บทนำ

สังคมไทยยุคกระจายอำนาจในปัจจุบันเราเคยตั้งคำถามหรือไม่ว่าจะสร้างพลเมืองที่ได้อย่างไร เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และทักษะในการทำงานเพื่อสังคมและส่วนรวมมากขึ้น

ขณะที่ประชาธิปไตยประสบความสำเร็จในยุโรปและในอเมริกา แต่ล้มเหลวในประเทศไทย อันมีสาเหตุจาก คนไทยไม่มี “ความเป็นพลเมือง” ซึ่งความล้มเหลวดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการแตกแยก ประชาชนขัดแย้งแบ่งข้าง และเกิดความ รุนแรงจนกลายเป็นเหตุการณ์นองเลือด (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2548)

เราจะสร้างอุดมการณ์ “พลเมือง” อย่างไรให้คนไทยรู้จักตนเอง รักและรู้คุณค่าของชุมชนและสังคมแวดล้อมที่เรา อยู่ ซึ่งการที่คนจะรู้จักและรู้จักสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนี้ได้ เขาต้องมีสำนึกรักในสิ่งนั้นและพร้อมที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการรักษา เป็น การนำตนเองเข้าไปเชื่อมโยงกับสิ่งที่เป็ผลประโยชน์ของส่วนรวม เป็นสำนึกรักต่อสังคมส่วนรวมโดยไม่รู้ตัว ซึ่งเป็นคุณที่มี ค่ามากกว่าตีราคาด้วยมูลค่าใดได้ (ทิพย์พพร ต้นตีสุนทร, 2555)

พลเมืองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสังคมของสังคมไทย เช่นเดียวกับสังคมอื่นๆทุกสังคมย่อมต้องการพลเมืองที่มี คุณภาพ ซึ่งหมายถึงความมีร่างกายจิตใจดี คิดเป็น ทำเป็น แก้ไขปัญหาได้ มีประสิทธิภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาความ เจริญก้าวหน้า ความมั่นคงให้กับประเทศชาติและการเป็นพลเมืองดีนั้นย่อมต้องการปฏิบัติตามบรรทัดฐานและขนบธรรมเนียม ประเพณีของสังคมมีคุณธรรม จริยธรรมเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน ที่ผ่านมายังไม่ปรากฏ ชัดเจนถึงสังคมไทยว่ามีสภาวะของความเป็นพลเมืองมากนักยิ่งใดมีเพียงการกล่าวถึงว่าหากประชาชนไทยมีจิตสำนึกของ ความเป็นพลเมืองมากขึ้น ประเทศไทยจะเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงอย่างมีสันติสุขความเป็นพลเมืองมีความสำคัญต่อการ พัฒนาประชาธิปไตย ประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้ไม่ใช่เพียงแต่รัฐธรรมนูญที่ดีเท่านั้น แต่ประชาชนจะต้องเป็น “พลเมือง” ตามระบอบประชาธิปไตยด้วย (วราภรณ์ สามโกเศศ, 2554)

โดยพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย คือ ผู้ที่ยึดหลักประชาธิปไตยในการดำรงชีวิต ปฏิบัติตนอยู่ในจริยธรรมที่ดี งาม ประพฤติตนในกรอบของสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของการเป็นพลเมือง รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้อื่นปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี การมองเห็นคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยจะช่วยให้สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัยและสงบสุขมากขึ้น

นักเรียนและนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนที่จะเติบโตเป็นพลเมืองของประเทศ อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อม “ประชาธิปไตยที่ล้มเหลว” เราจึงพบว่าเยาวชนให้ความสำคัญและมีการรับรู้ข้อมูลมากต่อการประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของประเทศ มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตแบบเสพสุขกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่รับรู้เรื่องกิจการบ้านเมือง และวางเฉยต่อการเข้า ร่วมกิจกรรมทางการเมืองการปกครองและสังคม (ณัฐพัชร ทัศนรุ่งเรือง, 2554) ส่งผลให้ในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินงานจัดทำข้อเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาคนไทยยุคใหม่ให้เป็นพลเมืองที่กระตือรือร้น เห็นความสำคัญและประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดี (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา, 2554)

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มีหน้าที่ผลิตนักศึกษาเพื่อเป็นนักบริหาร ดังนั้นการที่นักศึกษาจะเป็นนักบริหาร หรือนักจัดการที่ดีได้ต้องมีพื้นฐานในเรื่องความรับผิดชอบ การมีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นคุณสมบัติของพลเมืองดี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่าความสำคัญของการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีซึ่งจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองใน สังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยต้องเริ่มจากเยาวชนที่จะเติบโตไปเป็นพลเมืองของประเทศ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความรู้ความเข้าใจ รวมถึงแนวทางในการสร้างและประพฤติตนเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยา เขตสารสนเทศเพชรบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบปรากฏการณ์วิทยาเพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้ และทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ของมนุษย์ ผ่านการสนทนากับบุคคล โดยศึกษาในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

2. ขอบเขตของการวิจัย 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยผู้วิจัยใช้วิธีเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักเชิงทฤษฎี (theoretical sampling) ในการศึกษาความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี และแนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดี 2) ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยใช้อาคารเรียนรวม 1 และอาคารเรียนรวม 2 ภายในมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการสนทนา 3) ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยทำความเข้าใจความหมายของการสร้างความเป็นพลเมืองดี ใน 2 ประเด็น คือ ความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี และ แนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดี ผ่านการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย สิทธิและหน้าที่ และ 4) ด้านเวลา ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ คือ เดือนธันวาคม 2556 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2557

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ตัวผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้เตรียมตัวในด้านความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด ความสำคัญหน้าที่พลเมืองด้วยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) แนวคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยตั้งคำถามให้มีความครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเรียงลำดับคำถาม เนื้อหาของคำถามซึ่งเป็นลักษณะคำถามปลายเปิด 3) เครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลที่ถูกต้อง และป้องกันการไม่ครบถ้วนของข้อมูล และ 4) เครื่องเขียน เพื่อใช้ในการจดบันทึกข้อมูลระหว่างการสนทนา รวมถึงลักษณะภายนอกของผู้ให้ข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ 2 วิธีการ คือ 1) การเก็บข้อมูลด้านเอกสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการจากแหล่งข้อมูล สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ และ 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึกแบบตัวต่อตัว เพื่อศึกษาทัศนคติ โดยเตรียมคำถามกึ่งโครงสร้าง ลักษณะการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ โดยขออนุญาตในการจดบันทึกและบันทึกเสียง ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้มีปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้ากับผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระ และมีการทดสอบคำถามและคำตอบ เพื่อเป็นแนวทางในการถามคำถามต่อไป โดยจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ประมาณ 20-30 นาที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แต่ละรายจะสัมภาษณ์จนกว่าจะไม่พบข้อสงสัยหรือไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้น ที่เรียกว่า ข้อมูลอิ่มตัว (Data Saturation) จึงหยุดการสัมภาษณ์ ในขณะที่สัมภาษณ์ผู้วิจัยจะจดบันทึกเฉพาะประเด็นที่สำคัญ และเมื่อจบการสัมภาษณ์ จะเริ่มจดบันทึกข้อมูลอื่นๆ ทันที เช่น ลักษณะท่าทาง ลักษณะน้ำเสียง ตามความเป็นจริงโดยไม่มีการตีความ นอกจากนี้ยังได้บันทึกเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้วิจัยขณะรวบรวมข้อมูล ข้อมูลจะถูกนำมาบันทึกและถอดเทปรายวัน เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ไมชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ดังนี้ 1) ผู้สัมภาษณ์สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจในตัวผู้วิจัย ซึ่งจะมีผลต่อความถูกต้องและเป็นจริงของข้อมูล 2) การยืนยันความถูกต้องของข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่ได้ จดบันทึกอย่างละเอียดและอธิบายอย่างชัดเจนนำกลับไปให้ผู้ให้สัมภาษณ์ยืนยันความถูกต้องของข้อมูลว่าข้อมูลเป็นจริงตรงกับความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์หรือไม่ 3) ตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล โดยนำข้อมูลไปตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อยืนยันความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา 4) ความสามารถในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ โดยเขียนระเบียบวิธีการวิจัย วิเคราะห์ ข้อมูล และบริบทที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของงานวิจัยที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในบริบทที่ใกล้เคียงกัน 5) การยืนยันผลการวิจัย ผู้วิจัยจะเก็บเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้เป็นอย่างดี พร้อมสำหรับการตรวจสอบ เพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ได้อาจไม่มีความลำเอียงหรือเกิดจากการคิดขึ้นของผู้วิจัย

6. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ กระทำโดยอ่านทบทวนข้อมูลปฐมภูมิที่อยู่ในรูปข้อความทางภาษา ซึ่งเก็บรวบรวมได้จากแหล่งต่างๆ ในภาคสนาม และแบ่งแยกข้อมูลดังกล่าวออกเป็นส่วนย่อย ตามหน่วยความหมาย ในระดับเบื้องต้น จากนั้น

กำหนดข้อความสั้นๆ เพื่อใช้เป็นโน้ตค้น หรือหัวข้อสรุปแนวคิดที่สะท้อนความหมายสำคัญทั้งที่ปรากฏชัดแจ้งและแฝงอยู่ในข้อมูลส่วนย่อยนั้น แล้วนำหัวข้อสรุปแนวคิดที่มีความหมายคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันมาจัดเป็นกลุ่มหัวข้อสรุปแนวคิด ต่างๆ กลายเป็นหน่วยความหมายของข้อมูลที่มีขนาดใหญ่และมีระดับความเป็นนามธรรมมากขึ้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยวิธีการแบบปรากฏการณ์วิทยาวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ 1) ความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี และ 2) แนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดี ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี

จากการสัมภาษณ์นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ผู้วิจัยได้สอบถามถึงความหมายและที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดี พบว่า

1. การเป็นพลเมืองดี คือ การใช้สิทธิ เสรีภาพและหน้าที่การเป็นพลเมืองดี คือ การที่บุคคลใช้สิทธิ เสรีภาพ และทำหน้าที่ของตนได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ นักศึกษามีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียน ปฏิบัติตามกฎระเบียบมหาวิทยาลัย เช่น นักศึกษามีสิทธิในการเลือกตั้งประธานนักศึกษา และได้ไปใช้สิทธิดังกล่าวในวันเลือกตั้ง โดยที่ไม่นอนหลับทับสิทธิ์ การมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นการเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกิจกรรม หรือในโอกาสต่างๆ เช่น การมีโอกาสได้ร่วมจัดงานของสาขา เช่น งานตลาดศิลป์ เป็นงานที่เปิดโอกาสให้นักศึกษา และบุคคลอื่นมาออกร้านขายสินค้าในมหาวิทยาลัย

2. การเป็นพลเมืองดี คือ การเคารพสิทธิ และเสรีภาพของผู้อื่น ทุกคนมีสิทธิ และเสรีภาพที่จะกระทำใดก็ได้ภายใต้กฎระเบียบที่ตั้งขึ้น เช่น ในการประชุมต่างๆ สมาชิกมีสิทธิในการโต้แย้ง หรือแสดงความคิดเห็นด้วย ดังนั้นสมาชิกคนอื่นๆ ควรจะรับฟังความคิดเห็นเหล่านั้น

3. การเป็นพลเมืองดีเกิดจากจิตสำนึก จิตสำนึกเป็นระดับเหตุผลภายในใจ ที่ส่งผลต่อการแสดงออกในพฤติกรรมต่างๆ ดังนั้นการที่บุคคลปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ย่อมต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดดี คุณธรรม สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ เช่น นักศึกษาไม่ทุจริตในการสอบ โดยปฏิบัติตามกฎระเบียบห้องสอบ เช่น การไม่คุย หรือส่งเสียงในห้องสอบ

4. การเป็นพลเมืองดีเกิดจากสภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมเป็นหนึ่งในการหล่อหลอมพฤติกรรมของบุคคล ถ้าบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ก็จะทำให้บุคคลเป็นพลเมืองดีได้ เช่น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องแสดงสัญลักษณ์ประจำสาขา เช่น ผ้าพันคอ สายสะพาย หรือตามที่นักศึกษากำหนดขึ้น โดยที่นักศึกษาทุกคนต้องแสดงสัญลักษณ์นั้นเหมือนกัน ทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและเกิดความสามัคคีในสาขา

5. การเป็นพลเมืองดีเกิดจากการได้รับการอบรม ปลุกฝังการที่บุคคลได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างดี ปลุกฝังในด้านคุณธรรม จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้บุคคลเป็นพลเมืองดีได้ เช่น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้รับการอบรมจากรุ่นพี่ฝ่ายกิจกรรม เรื่องการปฏิบัติตนในมหาวิทยาลัย ในช่วงกิจกรรมรับน้อง เช่น การแสดงความเคารพอาจารย์รุ่นพี่ หรืออาจารย์ผู้สอนอบรมคุณธรรมก่อนเรียน 15 นาทีตามนโยบายมหาวิทยาลัย จึงเป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นพลเมืองดี

ส่วนที่ 2 แนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดี

จากการสัมภาษณ์นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีในเรื่องแนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดีพบว่า

1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบมหาวิทยาลัย กฎระเบียบเป็นข้อบังคับให้บุคคลปฏิบัติตาม เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ดังนั้น นักศึกษาควรปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มหาวิทยาลัยตั้งขึ้น เพื่อลดความขัดแย้ง และสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

- การแต่งกายถูกระเบียบ คือการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น นักศึกษาหญิงชั้นปีที่ 1 ต้องสวมรองเท้าผ้าใบสีขาว การที่นักศึกษาปฏิบัติตามกฎ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเคารพกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย สามารถยอมรับกฎที่ตั้งขึ้นได้ อีกทั้งยังแสดงถึงการรู้จักหน้าที่ของตนเองว่า การเป็นนักศึกษา เป็นบุคคลที่ได้รับการอบรมควรปฏิบัติตนเช่นไร

- การมีวินัย คือการที่นักศึกษาปฏิบัติตนให้อยู่ในขอบเขต ตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย หรือในสังคมด้วยความเต็มใจ เช่น การจอดรถจักรยานในที่ที่กำหนด เพื่อไม่ให้ขวางทาง หรือสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น แม้ว่าการจอดตามใจตนจะสะดวกกว่าก็ตาม การเข้าคิวเพื่อซื้ออาหารที่โรงอาหาร โดยที่นักศึกษาต้องยอมรับกฎของสังคม รู้ลำดับก่อน-หลัง

- การรักษาสาธารณะสมบัติของมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบและดูแลสาธารณสมบัติของมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นสิ่งของที่ใช้ร่วมกัน เช่น การยืมอุปกรณ์กีฬาที่โรงยิม เมื่อนักศึกษายืมอุปกรณ์ไปใช้แล้ว ต้องมีความรับผิดชอบในการดูแลรักษา โดยการใช้อย่างระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการแตกหักหรือเสียหาย และนำส่งคืนเมื่อใช้เสร็จ เพื่อให้ผู้อื่นได้ใช้ต่อ การใช้ห้องโสตดู ซึ่งเป็นห้องคอมพิวเตอร์ส่วนรวม เมื่อเข้าไปใช้นักศึกษาควรใช้อุปกรณ์อย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย และเมื่อใช้เสร็จควรเก็บในเข้าที่ดั้งเดิม หรือการยืมหนังสือในห้องสมุด นักศึกษาควรรักษาหนังสือที่ยืมไป ไม่ให้ฉีกขาด หรือชำรุด และนำส่งคืนภายในวันที่กำหนด

2. การที่นักศึกษาทำหน้าที่ของตน มีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- การตั้งใจเรียนหนังสือ คือ ตั้งใจเก็บเกี่ยวความรู้ ในห้องเรียน จากอาจารย์ผู้สอน และซักถามหากมีข้อสงสัย เพื่อให้ได้ความรู้มากที่สุด เช่น นักศึกษาตั้งใจเรียน โดยการไม่สนทนากับเพื่อนระหว่างเรียน จดบันทึกความรู้ที่ได้ รับฟังในสิ่งที่อาจารย์สอน หรือนักศึกษาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เพื่อแสดงถึงความกระตือรือร้นในการเรียน หรือความใฝ่รู้

- การรู้จักหน้าที่ของตน หน้าที่ของนักศึกษา คือการเล่าเรียน ศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ เช่น อาจารย์ ตำรา การสอบถามจากผู้รู้ นักศึกษาต้องรู้ว่าตนมีหน้าที่อะไร ควรกระทำหรือไม่ควรทำอะไร เช่น นักศึกษารู้ว่าตนเองมีตารางเรียนในคาบเช้า ดังนั้นนักศึกษาจึงควรรีบทำภารกิจให้เสร็จ เตรียมตัวก่อนไปเรียน เช่น เตรียมอุปกรณ์การเรียน อ่านหนังสือล่วงหน้า และเข้านอนแต่หัวค่ำ เพื่อที่จะพร้อมไปเรียนตามตารางเรียนนั้น หรือ การเข้าเรียนตรงเวลา นักศึกษารู้ตัวว่ามีตารางเรียนในคาบเช้า และตารางมักจะมาไม่ตรงตามเวลา หรือรอนาน นักศึกษาควรแก้ด้วยการตื่นเช้าขึ้นเพื่อมารอตาราง ไม่อ้างว่าที่ตนมาช้าเพราะรถรางเป็นเหตุ

- การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นักศึกษาควรใช้เวลาว่างที่เหลือจากการปฏิบัติภารกิจ เช่น เรียนหนังสือ รับประทานอาหาร ทำการบ้าน ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยการหาความรู้เพิ่มเติม หรือช่วยเหลือผู้อื่น เช่น เวลายื่นหลังเลิกเรียน นักศึกษาไปช่วยทำงานที่ร้านอาหารหลังมหาวิทยาลัย โดยการทำหน้าที่เป็นคนรับรายการอาหาร และเสิร์ฟอาหาร หรือนักศึกษาไปอ่านหนังสือในห้องสมุดเพื่อเตรียมการเรียนล่วงหน้า

3. การแสดงความเคารพต่อผู้อื่น เป็นการแสดงออกระหว่างบุคคล อีกทั้งยังเป็นให้เกียรติบุคคลนั้นอีกด้วย มีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- การไหว้ เป็นเอกลักษณ์ของไทยที่ปฏิบัติสืบเนื่องกันมา ซึ่งเป็นการแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่ เช่น นักศึกษาไหว้อาจารย์ก่อนเริ่มการสอน การที่นักศึกษาไหว้แม่ค้าขายอาหารในมหาวิทยาลัยเมื่อเดินผ่าน หรือเมื่อเข้าไปรับประทานอาหาร เพื่อทักทายและแสดงความเคารพ อีกทั้งมหาวิทยาลัยมีแนวปฏิบัติ คือรุ่นน้องเคารพรุ่นพี่ โดยการให้นักศึกษาชั้นปีที่1 ไหว้ทุกคนในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ อาจารย์ รุ่นพี่ เจ้าหน้าที่ แม่ค้า รวมถึงเพื่อนนักศึกษากันเอง

- การพูดจานอบน้อมแก่ผู้อาวุโส นักศึกษาพูดสุภาพ คือการมีหางเสียงเวลาพูด รู้จักเวลาที่ควรจะพูด ไม่พูดจาล่วงเกิน หรือคำหยาบกับผู้ที่อายุมากกว่า อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังมีแนวปฏิบัติให้พูดจาสุภาพกับผู้ที่อายุมากกว่า โดยการให้นักศึกษาชั้นปีที่1 พูดจาสุภาพ ตามที่กล่าวข้างต้นกับบุคคลอื่น เหตุที่ต้องเริ่มจากนักศึกษาชั้นปีที่1 เนื่องจากเป็นการปลูกฝังและให้ทราบถึงวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

4. การมีจิตสาธารณะ คือการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถอย่างเต็มใจ มีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

- การช่วยเหลือสุนัข เนื่องจากในมหาวิทยาลัยมีสุนัขจำนวนมาก อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นสุนัขที่ป่วย นักศึกษาจึงช่วยเหลือโดยการเก็บสุนัขไปเลี้ยงที่บ้านของตน การซื้ออาหารมาเลี้ยงสุนัข โดยจะนำไปให้ตามหลังอาคารเรียน หรือหลังหอพักนักศึกษา

- การบริจาค เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ยากไร้ มหาวิทยาลัยจะมีโครงการไปช่วยเหลือตามวัด หรือโรงเรียนต่างๆ โดยการขอรับบริจาคเงิน เสื้อผ้า หนังสือ จากนักศึกษา หรือกิจกรรมที่นักศึกษาตั้งขึ้นเองเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ กระทำโดยการขอรับบริจาคบริเวณหอพักนักศึกษา อาคารเรียน โรงอาหาร ทั้งเงินและสิ่งของ ซึ่งจะไปช่วยเหลือตามจังหวัดต่างๆที่ขาดแคลน

- การทำค่ายอาสา เป็นการที่กลุ่มอาจารย์และนักศึกษาแต่ละสาขาจัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือสังคมและผู้ยากไร้ โดยนักศึกษาจะขอรับบริจาคจากเพื่อนนักศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมถึงการไปเปิดหมวก ร้องเพลงตามสถานที่ต่างๆ เช่น ตลาดหัวหิน ริมชายหาดหัวหิน เพื่อขอรับบริจาค และนำไปจัดทำค่าย โดยการช่วยเหลือจะแตกต่างกันไปตามสถานที่ เช่น สร้างห้องสมุดบริจาคเสื้อผ้า เป็นต้น

5.การปฏิบัติตามหลักศาสนา เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้นการปฏิบัติตามหลักศาสนาพุทธ จึงเห็นเด่นชัดที่สุด มีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

- การตักบาตรในตอนเช้า เนื่องจากบริเวณมหาวิทยาลัยไม่ไกลกับวัด แต่จะมีพระสงฆ์บิณฑบาตหลังมหาวิทยาลัย โดยนักศึกษาจะต้องปั่นจักรยานไปเพื่อตักบาตรในตอนเช้า ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของนักศึกษา อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังมีการตักบาตรประจำเดือน โดยจะนิมนต์พระมาหน้าหอพักนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ตักบาตร

- การละเว้นเนื้อสัตว์ในวันพระ นักศึกษาจะรับประทานมังสวิรัตในวันพระ หรือวันเกิดของตน โดยจะซื้ออาหารที่ร้านภายในอาคารเรียนรวม1 ซึ่งทำอาหารเมนูมังสวิรัตเตรียมไว้ เพื่อรองรับนักศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความหมายของการเป็นพลเมืองดี คือ การเคารพสิทธิ และเสรีภาพของผู้อื่น เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจว่า ทุกคนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน ดังนั้นการแสดงออกเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น โดยการยอมรับการกระทำความผิดที่ถูกต้องและความคิดเห็นของผู้อื่น มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัชชาติ แสงม.หมัด, 2555 ที่กล่าวว่า การเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย สมาชิกมีสิทธิเสรีภาพโดยมีความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น เคารพความแตกต่าง เคารพกติกาของประเทศ

2.การเป็นพลเมืองดีเกิดจากสภาพแวดล้อม มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัชชาติ แสงม.หมัด, 2555 ที่กล่าวว่า การเป็นพลเมืองดีของบุคคลจะเป็นไปตามบริบทของสังคม โดยที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตามจริยธรรมแบบพลเมือง (Civic Virtue) เพื่อให้บรรลุถึงการรักษาอุดมคติของการเป็นพลเมือง ซึ่งแบบการปฏิบัติขึ้นอยู่กับบริบทของสังคมนั้นๆ

สรุปผลการวิจัย

1. ความหมายในการเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีกลุ่มตัวอย่างสามารถให้ความหมายในการเป็นพลเมืองดีได้ และการให้ความหมายของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือมีลักษณะ คำพูด หรือความหมายที่คล้ายคลึงกัน

2. ที่มาของความหมายในการเป็นพลเมืองดีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี การที่กลุ่มตัวอย่างสามารถให้ความหมายในการเป็นพลเมืองดีได้นั้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีความรู้และความเข้าใจในระดับหนึ่ง โดยมาจากการศึกษาหรือการปฏิบัติ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความหมายไปในทิศทางเดียวกันนั้นเป็นผลมาจากการอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน การได้รับความรู้ การอบรม ปลูกฝังเช่นเดียวกัน รูปแบบการเรียนการสอนเหมือนกัน เช่น นักศึกษาเรียนวิชาเดียวกัน มีอาจารย์ผู้สอนคนเดียวกัน อ่านตำราเล่มเดียวกัน หรือเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และความคิดที่คล้ายคลึงกัน

3. แนวทางการปฏิบัติตนในการเป็นพลเมืองดีพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความเข้าใจในการปฏิบัติ สามารถบอกได้ว่าบุคคลที่เป็นพลเมืองดีมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างไร ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติตน แต่บุคคลที่มีความเข้าใจและทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ไม่สามารถเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี หรือปฏิบัติตามหน้าที่ที่พลเมืองดีพึงปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิจัยพบว่า การเป็นพลเมืองดีเกิดจากจิตสำนึกของบุคคล สภาพแวดล้อม และการอบรม ดังนั้นสามารถนำปัจจัยเหล่านี้ไปพัฒนาให้เอื้อต่อการเป็นพลเมืองดี เช่น สร้างจิตสาธารณะให้เกิดกับบุคคล โดยการทำงานร่วมกับผู้อื่น หรือการทำค่ายอาสา เพื่อส่งเสริมให้บุคคลมีจิตสำนึกที่ดี ส่งผลในการเป็นพลเมืองดีต่อไป

2. ผลจากการวิจัยสามารถได้ระบุถึงแนวทางในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ดังนั้นสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงสามารถนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ไปเป็นแนวทางในการนำเสนอหรือเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้บุคคลมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถนำไปปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านอื่นๆ เช่น การที่บุคคลไม่ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี หรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่นั้นมีสาเหตุ ปัจจัย หรือเหตุผลใดที่ทำให้เป็นเช่นนั้น
2. ควรมีการศึกษาหรือวิจัยถึงแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆที่ค้นพบ เช่น การที่บุคคลไม่ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีแนวทางใดที่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้

เอกสารอ้างอิง

- ประสพชัย พลสุนนท์. (2555). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2552). การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง (Civic Education): พัฒนาการเมืองไทยโดยสร้างประชาธิปไตยที่ “คน”. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พันธุทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร. (2534). เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง “กฎหมายสัญชาติ: ปัญหาและแนวทางแก้ไข”. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พฤทธิสถาน ชุมพล เอก ตั้งวัฒนา (บรรณนาธิการ.), ความเป็นพลเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 2, น.101). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารภรณ์ สามโกเศศ.(2554). การศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง.มติชน. (2549). จิตสำนึกรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาไทยในปัจจุบัน.(ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2557, จาก <http://research.bu.ac.th/>
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2548). พลเมืองศึกษาของไทย : นโยบายและการปฏิบัติในโรงเรียน. จุฬาลงกรณ์.48(13). กรุงเทพมหานคร :คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์พพร ต้นดีสุนทร. (2555). การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง. กรุงเทพมหานคร :สถาบันนโยบายศึกษา.
- ณัฐพัชร์ ทัดนรุ่งเรือง. (2554). เปิดผลสำรวจ คนไทยแยกไม่ออก ระหว่างคำว่า “ประชาชน-พลเมือง” .หมวดนโยบายสาธารณะ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2557, จาก <http://www.isranews.org/thaireform/thaireform-slide/item/14365-2011-04-12-08-33-56.html>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. 2554. ยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง. กรุงเทพมหานคร: วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- รัชชวดี แสงม.หะมัด. (2555). ความเป็นพลเมืองในประเทศไทย. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2557, จาก http://www.academia.edu/4055335/Citizenship_in_Thailand_-_
- Ben-Porath, S. 2006.Citizenship under Fire: Democratic Education in Times of Conflict.Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Cogan, J.J. &Derrocott, R 2000.Citizenship for the 21st Century: An International Perspective on Education. London : Cogan Page.